

**SUY NIỆM
TIN MỪNG
CHÚA NHẬT**

*

Ngày 12-4-2015

Chúa nhật 2 Phục sinh

Hãy nhìn xem

LỜI CHÚA: Ga 20, 19-31

Chiều ngày thứ nhất trong tuần, nơi các môn đệ ở, các cửa đều đóng kín, vì các ông sợ người Do Thái. Đức Giêsu đến, đứng giữa các ông và nói: “Chúc anh em được bình an!” Nói xong, Người cho các ông xem tay và cạnh sườn. Các môn đệ vui mừng vì được thấy Chúa.

Người lại nói với các ông: “Bình an cho anh em! như Chúa Cha đã sai Thầy, thì Thầy cũng sai anh em.” Nói xong, Người thổi hơi vào các ông và bảo: “Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần. Anh em tha tội cho ai, thì người ấy được tha; anh em cầm giữ ai, thì người ấy bị cầm giữ.”

Một người trong Nhóm Mười Hai, tên là Tôma, cũng gọi là Đidymô, không ở với các ông khi Đức Giêsu đến. các môn đệ khác nói với ông: “Chúng tôi đã được thấy Chúa!” Ông Tôma đáp: “Nếu tôi không thấy dấu đinh ở tay Người, nếu tôi không xỏ ngón tay vào lỗ đinh và không đặt bàn tay vào cạnh sườn Người, tôi chẳng có tin.”

Tám ngày sau, các môn đệ Đức Giêsu lại có mặt trong nhà, có cả ông Tôma ở đó với các ông. Các cửa đều đóng kín. Đức Giêsu đến, đứng giữa các ông và nói: “Chúc anh em được bình an.” Rồi Người bảo Tôma: “Đặt ngón tay vào đây, và hãy nhìn xem tay Thầy. Đưa tay ra mà đặt vào cạnh sườn Thầy. Đừng cứng lòng

(xem tiếp trang 2)

**Sứ điệp Phục sinh của Đức Thánh Cha:
“Ai có quyền năng, tình yêu và công lý của
Thiên Chúa thì không cần dùng đến bạo lực”**

WHD (06.04.2015) – Sáng Chúa nhật 05-04 tại Quảng trường Thánh Phêrô, hàng chục ngàn khách hành hương đã dầm mình trong mưa lạnh để tham dự Thánh lễ Phục Sinh, lắng nghe sứ điệp Phục sinh và nhận lãnh Phép lành *Urbi et Orbi* truyền thống của Đức Thánh Cha.

Đức Thánh Cha nói: “Chúng ta xin Chúa Phục Sinh ban cho chúng ta ơn không đầu hàng thói kiêu căng chỉ làm gia tăng bạo lực và chiến tranh, nhưng

xin ơn khiêm tốn để can đảm tha thứ và xây dựng hoà bình”.

Ngỏ lời với các tín hữu trong Sứ điệp Phục sinh, Đức Thánh Cha Phanxicô nhắc nhở rằng sức mạnh của người Kitô hữu đến từ cái chết và sự phục sinh của Chúa Kitô, và kêu gọi họ trở thành chứng nhân của hoà bình và công lý, nhất là cho những người ngày nay đang phải đau khổ tại những khu vực xảy ra bạo lực và khủng bố khốc liệt.

Đức Thánh Cha nài xin Chúa Giêsu, là “Đấng chiến thắng sự chết, làm vui bởi bớt khổ đau cho biết bao anh chị em chúng ta đang bị bách hại vì Danh Chúa, và cho tất cả những ai đang gánh chịu những bất công vì những xung đột và bạo lực đang diễn ra”.

(xem tiếp trang 2)

Bước vào Mầu nhiệm

**Bài giảng của Đức Thánh Cha Phanxicô
trong Thánh lễ Đêm Vọng Phục sinh
tại Vương cung thánh đường Thánh Phêrô
4 tháng Tư 2015**

Đêm nay là đêm canh thức.

Chúa không ngủ; Đấng Canh giữ đang dõi theo dân Người (x. Tv 121,4), để đem họ ra khỏi tình trạng nô lệ và mở ra cho họ con đường tự do trước mặt.

Chúa vẫn đang dõi theo và đã đưa dân vượt qua Biển Đỏ nhờ tình yêu quyền năng của Người; Người cũng

đưa Chúa Giêsu vượt qua vực sâu của sự chết và âm phủ.

Đây là đêm canh thức cho các môn đệ của Chúa Giêsu, đêm đau buồn và sợ hãi. Họ vẫn còn giam mình trong căn Phòng Tiệc ly. Nhưng vào sáng sớm ngày hôm sau ngày sabat, các phụ nữ đã đến mộ để xức dầu thơm cho xác Chúa Giêsu. Các bà lo

lắng hỏi nhau: “Làm sao chúng ta vào được? Ai sẽ lăn tảng đá cho chúng ta?...” Nhưng dấu hiệu đầu tiên của sự kiện trọng đại là tảng đá lớn đã được lăn ra rồi và ngôi mộ thì mở toang!

(xem tiếp trang 4)

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

nữa, nhưng hãy tin.” Ông Tôma thưa Người: “Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con!” Đức Giêsu bảo: “Vì đã thấy Thầy, nên anh tin. Phúc thay những người không thấy mà tin!”

Đức Giêsu đã làm nhiều dấu lạ khác nữa trước mặt các môn đệ; nhưng những dấu lạ đó không được ghi chép trong sách này. Còn những điều đã được chép ở đây là để anh em tin rằng Đức Giêsu là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa, và để anh em tin mà được sự sống nhờ danh Người.

SUY NIỆM

Thân xác chúng ta thường mang những vết sẹo, hậu quả của những lần bị trầy trụa, té ngã. Có những vết sẹo gọi lại cả một vùng kỷ niệm. Dù vui hay buồn thì cũng là chuyện đã qua. Vết sẹo làm ta kém đẹp, nhưng không làm đau như xưa. Khi Đức Giêsu phục sinh hiện ra thăm các môn đệ, Ngài giúp họ nhận ra Ngài nhờ những vết sẹo. Ngài cho họ xem những vết sẹo ở tay và cạnh sườn. Những vết sẹo nói lên một điều quan trọng: Thầy chính là Đấng đã bị đóng đinh và đâm thấu; Thầy đã chết nhưng Thầy đã thắng được cái chết.

Chúng ta ngỡ ngàng khi thấy Chúa phục sinh có sẹo, dù điều đó chẳng đẹp gì. Ngài không ngượng mà cho các môn đệ xem. Những cái sẹo sẽ ở mãi với Ngài trên thiên quốc. Chúng gọi lên những kỷ niệm buồn phiền, thất bại, đớn đau. Nhưng nếu không có chúng thì cũng chẳng có phục sinh. Chẳng cần phải xóa đi khỏi ký ức cuộc khổ nạn kinh hoàng và cái chết nhục nhã. Chúng ta cũng lên thiên đàng với các vết sẹo của mình. Sống ở đời sao tránh khỏi những dập gầy, thương tích. Nếu chúng ta đón nhận mọi sự với tình yêu thì mọi sự sẽ trở nên nhịp cầu cứu độ. Tin Mừng phục sinh là Tin Mừng về các vết thương đã lành. Có những vết thương tưởng chẳng thể nào thành sẹo. Chúng ta có dám cho người khác thấy sẹo của mình không?

Cuộc khổ nạn của Thầy đã làm các môn đệ bị thương. Các vết sẹo của Thầy sẽ chữa lành những vết thương đó. Hẳn Tôma đã nhìn thật lâu những

(xem tiếp trang 3)

Đức Thánh Cha Phanxicô chủ sự Đàng Thánh giá tại Colosseum

WHĐ (04.04.2015) – Tối thứ Sáu Tuần Thánh 03-04, hàng ngàn tín hữu đã đến Hí trường Colosseum ở Roma để tham dự Đàng Thánh giá truyền thống do Đức Thánh Cha Phanxicô chủ sự và Đức giám mục Renato Corti, nguyên giám mục giáo phận Novara, Italia, hướng dẫn suy niệm.

Với chủ đề “Thánh giá: đỉnh cao sáng ngời của Tình yêu che chở của Thiên Chúa”, Đức cha Corti mời mọi người suy nghĩ về nhiều hình thức đau khổ trên thế giới, như lạm dụng trẻ em, buôn người và bách hại Kitô hữu. Phụ trách vắc thập giá qua các chặng là các gia đình thuộc nhiều quốc gia, và các cá nhân thuộc các quốc gia đang có các Kitô hữu bị bách hại như Iraq, Syria và Trung Quốc...

Chặng thứ hai (Chúa Giêsu vắc thập giá) tưởng niệm Shahbaz Bhatti, một Kitô hữu chịu tử vì đạo ở Pakistan vào năm 2011 với những lời của ông trước khi chết: “Tôi muốn dùng mạng sống tôi, tính cách và hành động của tôi nói thay cho tôi, và nói rằng: tôi là môn đệ của Chúa Giêsu Kitô. Trong tôi có niềm ao ước mạnh mẽ rằng tôi muốn coi đây là đặc ân nếu Chúa Giêsu muốn chấp nhận hy lễ mạng sống của tôi”.

Chặng thứ mười (Chúa Giêsu bị lột áo) nói đến những nạn nhân của nạn lạm dụng trẻ em và buôn người trên thế giới, với lời cầu nguyện “Xin Chúa thôi thúc chúng con biết khiêm tốn cầu xin tất cả những ai phải gánh

chịu những tàn khốc ấy tha thứ cho mình, và cầu cho lương tâm của những kẻ nhuộm tội đời mình bớt cuộc sẽ thức tỉnh. Lạy Chúa Giêsu, trước mặt Chúa, một lần nữa chúng con xin quyết tâm “lấy điều thiện để thắng điều ác”.

Khi kết thúc các chặng, Đức Thánh Cha nói Đàng Thánh Giá “gói trọn” cuộc đời của Chúa Giêsu và là “biểu tượng của sự vâng phục Thiên Chúa Cha”.

Đức Thánh Cha nhắc lại vụ khủng bố các Kitô hữu ở Kenya mới xảy ra hôm trước và ngài cầu nguyện: “Lạy Chúa, trong tình yêu của Người, ngày nay chúng con cũng thấy những người anh chị em của chúng con bị bách hại, họ bị chặt đầu, bị đóng đinh vì tin vào Chúa, ngay trước mắt chúng con và thường với sự im lặng đồng lõa của chúng con”.

Đức Thánh Cha cầu xin cho cho các tín hữu đừng bao giờ mệt mỏi xin ơn tha thứ và tin tưởng vào lòng thương xót vô hạn của Thiên Chúa. Rồi Đức Thánh Cha đọc kinh Lạy linh hồn Chúa Kitô (*Anima Christi*) và mời mọi người tham dự ra về, lòng tràn đầy hy vọng về niềm vui phục sinh. ■

Sứ điệp Phục sinh của Đức Thánh Cha

Ngài kêu gọi hoà bình tại những khu vực đang có xung đột trên thế giới, đặc biệt là Trung Đông, châu Phi và Ukraina. Đặc biệt, Đức Thánh Cha nhắc đến Kenya, nơi vẫn còn đang rung động vì vụ thảm sát 148 người trẻ ở Đại học Garissa vào hôm thứ Năm Tuần Thánh vừa qua.

Đức Thánh Cha cũng kêu gọi “hoà bình và tự do” cho các nạn nhân của chế độ nô lệ, buôn bán ma túy, và “hoà bình cho một thế giới đang bị những kẻ buôn bán vũ khí thao túng”.

Từ ban công chính của Vương cung thánh đường Thánh Phêrô nhìn xuống đám đông khách hành hương đang che dù, bất chấp thời tiết khắc nghiệt, Đức Thánh Cha kêu gọi hướng đến những người đang đau khổ: “những người thiệt thòi, người bị giam cầm, người nghèo và những người di dân thường bị từ chối, ngược đãi và loại trừ, người bệnh tật và người đau khổ, các trẻ em, đặc biệt những người là nạn nhân của bạo lực”. Ngài kêu gọi họ hãy lắng nghe những lời đầy an ủi của Chúa Giêsu: “Đừng sợ, vì Thầy đã sống lại và sẽ luôn ở với anh em”.

(xem tiếp trang 3)

Các linh mục phải học cách nghỉ ngơi

WHĐ (03.04.2015) – “Hãy chấp nhận sự mệt mỏi của mình và học cách nghỉ ngơi trong Chúa”: Đức Thánh Cha Phanxicô đã đưa ra lời mời gọi trên đây cho các linh mục trên khắp thế giới, khi cử hành Thánh Lễ làm phép Dầu thánh vào sáng thứ Năm Tuần Thánh 02-04, tại Vương cung thánh đường Thánh Phêrô. Đồng tế với Đức Thánh Cha có các linh mục của giáo phận Roma, và trong Thánh lễ này họ sẽ lặp lại lời hứa khi chịu chức linh mục.

Trước hàng ngàn linh mục, hàng trăm giám mục và hồng y, Đức Thánh Cha đã nói về sứ vụ linh mục cùng với những dẫn thân và những mệt mỏi của đời sống mục vụ và cách Thiên Chúa quan tâm chăm sóc như thế nào.

“Các linh mục mệt mỏi!” Đó là một thực tế, và Đức Thánh Cha thú nhận rằng ngài thường nghĩ về điều đó. Nhưng sự mệt mỏi ấy cũng có giá trị, nó giống như làn hương trầm lặng lẽ

Sứ điệp Phục sinh của Đức Thánh Cha

Và Đức Thánh Cha giải thích: “Nhờ cái chết và sự phục sinh của Người, Chúa Giêsu chỉ cho chúng ta con đường đạt đến sự sống và hạnh phúc: đó là con đường khiêm hạ, chịu sỉ nhục. Đây là con đường dẫn đến vinh quang”.

“Người Kitô hữu, nhờ ân sủng của Chúa Kitô đã chết và đã sống lại, là những hạt giống của một nhân loại khác, trong đó chúng ta tìm cách sống phục vụ lẫn nhau, không ngạo mạn, nhưng tôn trọng và sẵn sàng giúp đỡ nhau”.

Ân sủng ấy là sức mạnh, chứ không phải sự yếu đuối. Nhưng, “những ai mang trong mình quyền năng của Thiên Chúa, tình yêu và công lý của Người thì không cần dùng đến bạo lực; họ nói và làm bằng sức mạnh của chân lý, của vẻ đẹp và tình yêu”. ■

bay lên Trời và đi thẳng vào trái tim của Chúa Cha. Trước nỗi mệt nhọc ấy, chỉ có một giải pháp là nghỉ ngơi. Nhưng hãy lưu ý, phải nghỉ ngơi trong Chúa. Người linh mục phải học biết nghỉ ngơi. Đó là chiếc chìa khóa để công việc mục vụ sinh hoa kết quả.

Các linh mục hãy nhớ mình cũng là chiên, nhưng họ còn là và đặc biệt là những mục tử và phải mang tin mừng đến cho người nghèo, an ủi người sầu khổ và chữa lành những trái tim tan vỡ. Nhiệm vụ ấy đòi hỏi phải có lòng thương xót lớn lao nhất. Trái tim của linh mục vui và buồn với tín hữu của mình. Biết bao tâm tình làm cho trái tim của linh mục chao đảo, và làm cho linh mục mệt mỏi.

Đức Thánh Cha kể ra ba loại mệt mỏi: trước hết là mệt mỏi vì đám đông, như Chúa Giêsu đã cảm nghiệm. Đó là nỗi nhọc mệt làm chúng ta kiệt sức, nhưng là nỗi nhọc mệt lành mạnh, nỗi nhọc mệt của mục tử ở giữa đoàn chiên, của người cha ở giữa con cái mình.

Loại mệt mỏi thứ hai là mệt mỏi vì kẻ thù địch, vì ma quỷ và những kẻ theo hấn không hề ngủ. Linh mục phải bảo vệ đoàn chiên và tự bảo vệ mình khỏi sự dữ, nhờ Thiên Chúa trợ giúp.

Và cuối cùng, sự mệt mỏi nguy hiểm nhất là mệt mỏi về chính mình, bởi vì nó tự quy về mình. Nỗi mệt mỏi ấy khiến linh mục thất vọng về chính mình, nhưng không phải là nỗi thất vọng của người đối diện với chính mình và nghiêm túc thừa nhận tình trạng tội lỗi của mình và vì thế cần đến lòng thương xót của Thiên Chúa, cần được Người cứu giúp; những người ấy sẽ cầu xin ơn Chúa giúp và sẽ tiến bộ. Nhưng đây là sự mệt mỏi của người “vừa muốn vừa không muốn”, của người đã từ bỏ mọi thứ nhưng vẫn còn nuôi tiếc “món ngon ở Ai Cập”... Đức Thánh Cha gọi kiểu mệt mỏi này là “đùa giỡn với tinh thần thế gian”.

Nhưng Chúa sẽ chăm sóc chúng ta và nỗi nhọc mệt của chúng ta. Hình ảnh Chúa rửa chân có lẽ là hình ảnh đẹp nhất, sâu sắc nhất, kỳ diệu nhất. Chúa Kitô thanh luyện mong muốn của người linh mục đi theo Chúa. Vì thế, chúng ta hãy học cách mệt mỏi, nhưng là mệt mỏi theo cách tốt nhất. ■

SUY NIỆM TIN MỪNG CHÚA NHẬT

dấu đinh. Chính lúc đó ông khám phá thật sâu một Tình Yêu. Tình yêu hy sinh mạng sống và đủ mạnh để lấy lại. Tình yêu khiêm hạ cúi xuống để chinh phục ông. Ông đâu dám mong Thầy sẽ đích thân hiện đến để thỏa mãn những đòi hỏi quá quắt của mình. Lòng ông tràn ngập niềm cảm mến tri ân. Ông ra khỏi được sự cứng cõi, khép kín, tự cô lập, để bước vào thế giới của lòng tin. Tôma đã tin vượt quá điều ông thấy. Ông chỉ thấy và chạm đến các vết sẹo của Thầy, nhưng ông tin Thầy là Chúa, là Thiên Chúa của ông.

Tin bao giờ cũng đòi một bước nhảy vọt khỏi cái thấy. Chúng ta không được phúc thấy Chúa theo kiểu Tôma, nhưng chúng ta vẫn được thấy Chúa theo những kiểu khác. Cần tập thấy Chúa để rồi tin. Có khi phải tập nhìn lại những vết sẹo của mình, của Hội Thánh, của cả thế giới, để rồi tin rằng Chúa phục sinh vẫn đang có mặt giữa những trần trở và vấp vấp, thất bại và khổ đau. “Phúc cho những ai không thấy mà tin”, và phúc cho những ai biết thấy nên tin.

CẦU NGUYỆN

Lạy Chúa,
xin cho con luôn vui tươi,
dù có phải lo âu và thống khổ,
xin cho con đừng bao giờ khép lại
với chính mình;
nhưng biết nghĩ đến những người
quanh con,
những người -cũng như con- đang
cần một người bạn.

Nếu như con nên yếu đuối,
thì xin cho con biết yêu thương và
sáng suốt hơn,
thông cảm và nhân từ hơn.

Nếu bàn tay con run rẩy,
thì xin giúp con luôn biết mở ra
và cho đi.
khi lâm tử,
xin cho con biết đón nhận khổ đau
và bệnh tật
như một lời kinh.

Ước chi con sẽ chết trong khiêm
hạ và tín thác,
như một lời xin vâng cuối cùng.
Và con sẽ về nhà Chúa,
để dự tiệc yêu thương muôn đời.
Amen. ■

Lm Anton Nguyễn Cao Siêu, SJ

“Bước vào trong mộ, các bà nhìn thấy một thanh niên ngồi bên phải, mặc áo trắng...” (Mc 16,5). Các bà là những người đầu tiên nhìn thấy dấu hiệu trọng đại này: ngôi mộ trống; và họ là những người đầu tiên bước vào...

“*Bước vào trong mộ*”. Trong đêm canh thức này, thật là tốt đẹp khi chúng ta dừng lại để suy niệm về cảm nghiệm của các môn đệ Chúa Giêsu, điều ấy cũng chất vấn chúng ta. Quả thực, đó là lý do tại sao chúng ta có mặt ở đây: để *bước vào, bước vào Mầu nhiệm* mà Thiên Chúa đã hoàn tất với *tình yêu canh thức* của Người.

Chúng ta không thể sống mầu nhiệm Phục sinh mà không bước vào mầu nhiệm ấy. Đó không phải là một thực tại thuộc về kiến thức, không chỉ là hiểu, là đọc... Mà còn hơn thế, nhiều hơn thế nữa!

“Bước vào mầu nhiệm” nghĩa là biết ngạc nhiên, biết chiêm ngắm, biết lắng nghe sự thinh lặng và những tiếng thì thầm nhỏ bé giữa cõi lặng thinh bao la mà Thiên Chúa nói với chúng ta (x. 1 V 19,12).

Để bước vào mầu nhiệm, chúng ta không được sợ thực tế này: không được khép kín vào chính mình, không được trốn chạy trước những gì mình không hiểu, không được nhắm mắt trước những vấn nạn hay chối bỏ chúng, không được loại bỏ những nghi nan...

Bước vào mầu nhiệm nghĩa là ra khỏi những an toàn tiện nghi của riêng mình, ra khỏi sự lười biếng và thói vô cảm kìm hãm chúng ta, để đi tìm chân lý, cái đẹp và tình yêu, tìm kiếm ý nghĩa sâu xa, tìm lời giải đáp - một lời giải đáp không hề dễ dãi cho những vấn nạn thách đố đức tin, sự trung tín và hiện hữu của chúng ta.

Để bước vào mầu nhiệm, chúng ta phải khiêm tốn, khiêm tốn hạ mình, bước xuống khỏi ngai bệ của “cái tôi” kiêu ngạo, của lòng tự phụ của chúng ta; lòng khiêm tốn tự đánh giá lại chính mình, nhìn nhận mình thực sự là ai: là những thụ tạo với những đức tính và những khuyết điểm, là những tội nhân cần ơn tha thứ.

Để bước vào mầu nhiệm, phải hạ mình xuống, nghĩa là nhận mình bất lực, phải từ bỏ ngẫu tượng... để thờ phượng Chúa. Nếu không thờ phượng Chúa, không thể bước vào mầu nhiệm.

WHĐ (03.04.2015) – Ngày thứ Năm Tuần Thánh 02-04, Đức Thánh Cha Phanxicô đã đến nhà tù Rebbibia ở mạn đông Roma để cử hành Thánh lễ Tiệc ly và rửa chân cho các tù nhân.

Trước khi bước vào ngôi nhà nguyện của nhà tù, Đức Thánh Cha cùng với Đức hồng y Agostino Vallini - giám quản giáo phận Roma, và cha Sandro Spriano - tuyên úy nhà tù, đã dừng lại khá lâu để chào hỏi các nhân viên nhà tù và các tù nhân. Nhiều người đã ôm lấy Đức Thánh Cha, rất xúc động vì được gặp Đức Thánh Cha.

Các tù nhân đã dâng cho Đức Thánh Cha nhiều món quà: một cuốn sách Đàng Thánh Giá, một cây thánh giá, một bức icôn bằng giấy và một chiếc áo có vẽ hình các chân song của nhà tù. Sau đó, các tù nhân đã tham dự Thánh Lễ tiệc ly, gồm 150 đàn ông và 150 phụ nữ, trong đó có 15 bà mẹ cùng với con cái bị giam giữ ở nhà tù bên cạnh. Bên ngoài nhà nguyện còn có hơn 300 tù nhân khác, các nhân viên nhà tù, nhân viên hành chính và các tình nguyện viên, cùng với các người thân trong gia đình của họ. Bên trong nhà tù có đặt các màn hình lớn.

Những người nữ môn đệ của Chúa Giêsu dạy cho chúng ta tất cả những điều ấy. Các bà canh thức suốt đêm cùng với Mẹ Maria. Và Đức Mẹ đồng trinh đã giúp họ không đánh mất niềm tin và hy vọng. Thế là các bà không còn là tù nhân của sợ hãi và đau buồn nữa, nhưng khi ánh bình minh vừa ló rạng, các bà đã ra đi mang theo dầu thơm và con tim được xúc dầu tình yêu. Các bà ra đi và gặp thấy ngôi mộ mở toang. Các bà bước vào. Các bà đã canh thức, đã lên đường và bước vào Mầu nhiệm. Chúng ta hãy học hỏi nơi các bà thái độ tỉnh thức với Thiên Chúa và với Mẹ Maria là Mẹ chúng ta, để bước vào Mầu nhiệm sẽ dẫn đưa chúng ta từ cõi chết đến sự sống. ■

(Nguồn: *Libreria Editrice Vaticana*)

Trong bài giảng, Đức Thánh Cha tập trung vào một câu trọng tâm của bài Phúc Âm: “Chúa Giêsu vẫn yêu thương những kẻ thuộc về mình còn ở thế gian, và Ngài yêu thương họ đến cùng” (Ga 13,1-15). Đức Thánh Cha nói: “Chúa Giêsu yêu thương chúng ta, Người yêu không giới hạn, mãi mãi, cho đến cùng. Tình yêu của Người dành cho chúng ta không có giới hạn. Người yêu thương không mệt mỏi. Người yêu thương tất cả

chúng ta, đến độ trao tặng cả mạng sống cho từng n g ư ơ i chúng ta. Vì thế tình yêu của Người là một tình yêu cá vị.

Tình yêu của Người không bao giờ làm chúng ta thất vọng vì Người yêu thương không mệt mỏi, cũng như đã không mệt mỏi khi tha thứ và đón nhận chúng ta”.

Đức Thánh Cha giải thích cử chỉ “mà các môn đệ không hiểu”. Vào thời đó, rửa chân “là một phong tục khi người ta vào một nhà nào vì bàn chân bẩn của họ đầy bụi bẩn... Đây không phải là công việc của người chủ nhà, nhưng là của các nô lệ. Tình yêu của Chúa Giêsu là như vậy khi Người trở nên tôi tớ phục vụ chúng ta, chữa lành chúng ta, thanh tẩy chúng ta”. Đức Thánh Cha nói: “Đó là một cử chỉ mà sau này các môn đệ mới hiểu”.

Đức Thánh Cha nhấn mạnh: “Phải tin chắc rằng khi Chúa rửa chân chúng ta, Người thanh tẩy chúng ta. Một lần nữa Người cho chúng ta cảm nhận được rằng Người yêu thương chúng ta”. Rồi với mười hai tù nhân mà ngài sẽ rửa chân cho họ, cũng như với tất cả những người có mặt, Đức Thánh Cha giải thích: “Cả tôi cũng cần được Chúa rửa chân. Đó là lý do tại sao trong Thánh Lễ này anh chị em cầu nguyện cho tôi trở nên tôi tớ hơn anh chị em, khi phục vụ mọi người, như Chúa Giêsu đã làm”.

Và Đức Thánh Cha đã rửa chân cho 6 tù nhân nữ: hai người Nigeria, một người Congo, một người Ecuador và hai người Ý, và 6 tù nhân nam, trong đó có một người Brazil và một người Nigeria. ■